Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

LVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Jänner 1859.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt LVII.

Wydany i rozesłany dnia 7. Stycznia 1859.

240.
Verordnung des Finanzministeriums vom 16. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 240, ausgegeben am 28. Dezember 1858),

giltig für sämmtliche Kronländer des allgemeinen Zollgebiethes,

betreffend einige Bestimmungen über die zollämtliche Behandlung von ausländischem rohen oder fabricirten Tabak, dann über die Giltigkeitsdauer und Form der hierüber auszustellenden ämtlichen Ausfertigungen.

Zur Lösung erhobener Zweifel über die Tragweite der Bestimmungen der Zoll- und Staatsmonopols-Ordnung vom 11. Juli 1835, §. 428 (Tabakmonopols-Ordnung für Ungarn, Kroatien, Slawonien, Siebenbürgen, Wojwodschaft Serbien, das Temeser Banat und für die Militärgränz- und Küstengebiete vom 29. November 1850, §. 64, Nr. 462 R. G. Bl.), wonach der Handel mit ausländischem rohen oder fabricirten Tabak verboten ist; — dann über den Sinn, in welchem die mit Einem Jahre festgesetzte Giltigkeitsfrist der auf ausländischen Tabak und Tabakfabrikate lautenden Deckungsurkunden aufgefaßt werden soll, wird Folgendes erklärt:

1. Die Gestattung der Zollvorschriften, eine ausländische Waare an der Gränze bloß zur Anweisung an ein mit Niederlagen versehenes Zollamt zum Behufe der ämtlichen Einlagerung zu erklären, ohne zugleich anzugeben, ob die Waare für den inländischen Verbrauch oder zur Durchfuhr bestimmt sei, findet keine Anwendung auf ausländischen rohen oder fabricirten Tabak, da dieser als eine außer Handel gesetzte Waare nur gegen vorläufige, speciell entweder auf die Einfuhr oder auf die Durchfuhr lautende Bewilligung über die Zoll-Linie eingelassen werden darf.

In Gemäßheit des Finanzministerial-Erlasses vom 3. November 1853, Z. 19,517-844, demzufolge es als ein durch die Monopolsvorschriften verbotener Handel anzusehen ist, wenn ausländischer roher oder fabricirter Tabak zwar als Durchfuhrgut erklärt, gleichwohl aber in zollämtlichen Niederlagen eingelagert, und sohin daraus ein sogenanntes Transitolager gebildet wird, um den Tabak im Monopolsgebiete an Parteien, welche sich die Bezugsbewilligung gegen Entrichtung der Zoll- und Licenzgebühren erwirken, veräußern zu können, wird daher neuerlich erinnert, daß ausländischer roher oder fabrizirter Tabak auch im Ansageschein-Verfahren auf Eisenbahnen ohne vorläufig erwirkte Bezugsbewillignng nicht an ein Zollamt im Monopolsgebiete gesendet und bei demselben mit dem Vorbehalte der weiteren Verfügung nicht eingelagert, vielmehr ein solcher Tabak ohne die erwähnte Bewilligung über die Zoll-Linie gar nicht eingeführt werden darf.

Diese Bestimmung, beziehungsweise die Verpflichtung der Partei, sich über die erwirkte Bewilligung zur Ein- oder Durchfuhr von ausländischem rohen oder fabricir-

240.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 16. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIX, Nr. 240, wydana dnia 28. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych powszechnego związku cłowego,

względem niektórych postanowień co do postępowania cłowo-urzędowego z zagranicznym tytuniem surowym lub fabrykowanym, niemniéj co do trwania ważności i formy wydań urzędowych w tym przedmiocie wystawionemi być mających.

W rozwiązaniu podniesionych wątpliwości co do kwestyi, jak dalece znajdują zastósowanie postanowienia ustawy o cłach i monopoliach rządowych z dnia 11. Czerwca 1835 §. 428 (ustawa o monopolu tytuniowym dla Węgier, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodu, Województwa Serbskiego, Banatu Temeskiego, tudzież dla okręgów Pogranicza Wojskowego i Pobrzeża z dnia 29. Listopada 1850 §. 64, Nr. 462 D. P. P.), wedle których zakazany jest handel zagranicznym tytuniem surowym lub fabrykowanym;— niemniéj co do myśli, w jakiéj pojęty być ma ustanowiony na rok jeden termin ważności dokumentu pokrycia, opiewający na zagraniczny tytuń i fabrykaty tytuniowe, czyni się następujące oświadczenie:

1. Upoważnienie przepisów cłowych deklarowania towaru zagranicznego na granicy jedynie do przekazania urzędowi cłowemu w składy opatrzonemu w celu urzędowego na skład złożenia, niepodawszy równocześnie, czy towar do krajowego zużycia lub do przewozu jest przeznaczony, nie ma zastósowania do zagranicznego tytuniu surowego lub fabrykowanego, gdyż takowy, jako towar z handlu wyłączony, wpuszczony być może przez linię cłową tylko za poprzedniém przyzwoleniem, opiewającym specyalnie albo na przywóz albo na przewóz.

Zgodnie z rozrządzeniem ministeryalno-skarbowém z dnia 3. Listopada 1853 L. 19,517—844, mocą którego uważać należy za handel, zakazany przepisami o monopoliach, jeźli zagraniczny tytuń surowy lub fabrykowany, deklarowany wprawdzie jest jako dobro przewozowe, złożony jednak w cłowo-urzędowych składach, z których przeto tworzy się tak zwany skład tranzytowy, ażeby módz sprzedawać tytuń stronom, które uzyskały pozwolenie sprowadzania za opłatą należytości cłowych i licencyalnych, przypomina się przeto ponowienie, że zagraniczny tytuń surowy lub fabrykowany nie może być przesłany nawet w postępowaniu z kartą opowiedną kolejami żelaznemi *bez uzyskanego poprzednio pozwolenia sprowadzenia* do urzędu cłowego w okręgu monopolowym, ani tamże złożony z zastrzeżeniem dalszego zarządzenia, przeciwnie tytuń taki nie może być przewieziony przez linię cłową bez pomienionego przyzwolenia.

Postanowienie to, względnie obowiązek strony wykazania się co do pozyskanego przyzwolenia do przywozu lub przewozu zagranicznego tytuniu surowe-

ten Tabak, schon bei dem zur Vornahme des Ansageschein-Verfahrens berufenen Gränzamte auszuweisen, ist durch die Verfügung des §. 16 der Vorschrift vom 18. September 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIV. Stück, Nr. 175 *) nicht aufgehoben worden, demzufolge im Eisenbahnverkehre in jenen Fällen, wo zur Vornahme des Zollverfahrens (der Ein-, Durch- oder Ausfuhrverzollung) eine besondere Bewilligung erforderlich ist, dieselbe bei jenem Amte eingebracht werden soll, welches diese Amtshandlung vollzieht.

2. Der Zeitraum von Einem Jahre, welcher durch die bestehenden Vorschriften (Hofkammer-Präsidialdecret vom 5. März 1836, politische Gesetzsammlung, Band 64, Seite 447 und Finanzministerial-Erlaß vom 28. Juli 1853, Reichs-Gesetz-Blatt, XLVI. Stück, Nr. 150) bestimmt wurde, hat nur als Maximum der Giltigkeitsdauer der über Monopolsgegenstände ausgestellten ämtlichen Urkunden für die gesetzliche Bezugsnachweisung zu gelten.

Durch den nicht nur auf die behördliche Bewilligung, sondern auch auf die zollämtliche Ausfertigung zu beziehenden Beisatz in den erwähnten Vorschriften: „wenn in derselben nicht eine andere Frist ausgedrückt ist", wurde vielmehr für jeden eigenen Fall die Erwägung der Beurtheilung den Behörden ausdrücklich vorbehalten, ob nicht mit Rücksicht auf die obwaltenden Umstände auch eine kürzere Giltigkeitsfrist für die auf ausländischen Tabak und Tabakfabrikate lautenden Deckungsurkunden als von Einem Jahre vorzuschreiben sei.

Die von den Zollämtern in Zukunft auszugebenden Erklärungsscheine und Zollquittungen über ausländischen Tabak und Tabakfabrikate werden die ausdrückliche Hindeutung auf jene Vorschriften enthalten, die nach den gemachten Wahrnehmungen bisher häufig bloß aus Unkenntniß der bestehenden Anordnungen übertreten wurden.

Freiherr von **Bruck** m. p.

241.

Kundmachung des Handelsministeriums vom 17. December 1858,

giltig in jenen Gebietstheilen von Kroatien und Slawonien, in denen das Hausirgesetz vom 4. September 1852, Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 252, kundgemacht ist.

über die, durch Allerhöchste Entschließung vom 8. December 1858 bewilligte ausnahmsweise Gestattung des Verschleißes des kroatischen Kalenders „Sostar" durch Hausirer.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 241, ausgegeben am 28. December 1858.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 175, Seite 393.

go lub fabrykowanego, już w urzędzie granicznym, powołanym do przedsiębrania postępowania z kartą opowiedną, nie zostało zniesioném zarządzeniem §. 16 przepisu z dnia 18. Września 1857 (Dziennik Praw Państwa, Część XXXIV. Nr. 175*) zaczém w obrocie na kolei żelaznéj w owych wypadkach, gdzie dla przedsiębrania postępowania cłowege (oclenia przywozowego, przewozowego lub wywozowego) potrzebne jest szczególne przyzwolenie, takowe u tego urzędu wniesioném być winno, który wykonywa tę czynność urzędową.

2. Termin *jednego roku*, ustanowiony istniejącemi przepisami (dekret prezydyalny kamery nadwornéj z dnia 5. Marca 1836, zbiór ustaw politycznych, tom 64, strona 447, i Rozrządzenie ministeryalno - skarbowe z dnia 28. Lipca 1853. Dziennik Praw Państwa, Część XLVI, Nr. 150) uważany być winien jako maximum trwania ważności urzędowych dokumentów dla prawnego dowodu sprowadzenia, wydawanych w przedmiotach monopolowych.

Przez dodatek w pomienionych przepisach: *„jeżeli nie wyrażono innego terminu,“* odnoszący się nie tylko do zezwolenia władzy ale nadto do aktu cłowo-urzędowego, zastrzeżone raczéj wyraźnie dla każdego właściwego wypadku rozważenie ocenienia władzom, czy ze względu na zachodzące okoliczności nie wypada przepisać krótszego także terminu ważności, aniżeli jednego roku dla dokumentów pokrycia, opiewających na zagraniczny tytuń i fabrykaty tytuniowe.

Karty deklaracyjne i kwity cłowe na zagraniczny tytuń i fabrykaty tytuniowe, mające być nadal wydawane przez urzędy cłowe, zawiérać będą wyraźne odniesienie się do owych przepisów, które wedle uczynionych spostrzeżeń przestępowane dotąd były często tylko z nieznajomości istniejących zarządzeń.

Baron **Bruck** m. p.

241.
Obwieszczenie Ministerstwa Handlu z dnia 17. Grudnia 1858,

obowiązujące w tych częściach terytorium Kroacyi i Slawonii, w których ogłoszoną jest ustawa o domokrążtwie z dnia 4. Września 1852, Dziennik Praw Państwa Nr. 252,

względem wyjątkowego przyzwolenia Najwyższém Postanowioniem z dnia 8. Grudnia 1858 na sprzedaż kroackiego kalendarza „Sostar“ przez domokrążców.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LIX, Nr. 241, wydaną d. 28. Grudnia 1858).

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział pierwszy, Część XXXIV, Nr. 175, stronica 393.

242.

Kaiserliche Verordnung vom 23. December 1858,

wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slawonien, die serbische Woiwodschaft mit dem Temeser Banate und das Großfürstenthum Siebenbürgen,

womit die, den neu entstehenden landwirthschaftlichen Ansiedlungen zu gewährenden Begünstigungen und die Bedingungen zu deren Erlangung festgestellt werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 242, ausgegeben am 28. December 1858.

243.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. December 1858.

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 243, ausgegeben am 28. December 1858),

giltig für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme Dalmatiens,

wegen Ausdehnung der Borgung der Verbrauchsabgabe fur Zucker aus Runkelrüben auf die Dauer Eines Jahres.

In Gemäßheit der Allerhöchsten Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 15. December 1858 wird zu Gunsten der Fabriken, welche Zucker aus Runkelrüben erzeugen, die Frist, für welche ihnen nach Maßgabe der Finanzministerial-Erlässe vom 5. Februar 1852 (Reichs-Gesetz-Blatt 1852 Nr. 43 *), vom 22. September 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt 1857, Nr, 173 **), vom 22. December 1857 (Reichs-Gesetz-Blatt 1857, Nr. 242 ***), und vom 1. September 1858 (Reichs-Gesetz-Blatt, 1858, Nr. 134 ****) die Borgung des vollen Betrages der fälligen, das ist der nach dem Gesetze vorhinein zu entrichtenden Verbrauchsabgabe bewilliget werden darf, auf die Dauer Eines Jahres ausgedehnt.

An dieser Allergnädigst zugestandenen neuerlichen Erleichterung haben sogleich alle diejenigen Rübenzucker-Fabriken Theil zu nehmen, denen für die laufende Campagne bereits eine kürzere Borgung der Verbrauchsabgabe gegen vorschriftmäßige Sicherstellung bewilliget worden ist, und denen nicht einer jener Gründe entgegensteht, die sie nach den bestehenden Vorschriften von der Erlangung oder dem Fortgenusse der Borgung ausschließt.

Zu diesem Behufe haben Diejenigen von ihnen, welche die Erweiterung der bereits erwirkten Borgungsbewilligung anzusprechen wünschen, lediglich bei der vorgesetzten

---

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1852, IX. Stück, Nr. 35, Seite 133.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 173, Seite 391.

***) Eben daselbst, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, LI. Stück, Nr. 242, Seite 939.

****) Eben daselbst, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 134, Seite 382.

242.
Rozporządzenie Cesarskie z dnia 23. Grudnia 1858,

obowiązujące w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, w Województwie Serbskiém z Banatem Temeskim i w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém,

mocą którego ustanowione są uwzględnienia nadanemi być mające nowo powstającym osadom gospodarskim tudzież warunki ich uzyskania.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część LIX, N. 242, wydaną d. 28. Grudnia 1858.

243.
Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część LIX, Nr. 243, wydana dnia 28. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Dalmacyi,

co do rozciągnienia borgu podatku zużycia od cukru burakowego na przeciąg jednego roku.

Na mocy Najwyższego Postanowienia Jego C. K. Apostolskiéj Mości z dnia 15. Grudnia 1858 rozciąga się na przeciąg jednego roku na rzecz fabryk wyrabiających cukier burakowy, termin, na który im w miarę rozrządzeń ministerialno-skarbowych z dnia 5. Lutego 1852 (Dziennik Praw Państwa 1852, Nr. 43*), z dnia 22. Września 1857 (Dziennik Praw Państwa 1857, Nr. 173**), z dnia 22. Grudnia 1857 (Dziennik Praw Państwa 1857, Nr. 242***) i z dnia 1. Września 1858 (Dziennik Praw Państwa 1858, Nr. 134****) przyzwolone być może borgowanie zupełnéj kwoty zapadającéj, to jest podatku zużycia wedle ustawy z góry opłaconym być mającego.

W tém Najłaskawiéj przyznaném ponowném ulżeniu, wezmą bezzwłocznie udział wszystkie te fabryki cukru burakowego, którym dla bieżącéj kampanii przyznano już krótsze borgowanie podatku zużycia wbrew przepisanemu ubezpieczeniu, i którym nie stoi na przeszkodzie jeden z tych powodów, który je wedle istniejących przepisów wyklucza od uzyskania lub dalszego używania borgu.

Tym końcem te z nich, które sobie życzą rozszerzenia pozyskanego już przyzwolenia borgu, zrobić tylko winni pisemne podanie do przełożonéj skarbo-

*) Powszechny Dziennik praw krajowych i rządowych dla kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1852, Część IX, Nr. 35, Strona 133.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część XXXIII, Nr. 173, Stron. 391.

***) Tamże, Rok 1857, Oddział piérwszy, Część LI, Nr. 242, stronica 939.

****) Tamże, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXIII, Nr. 134, Strona 382.

Finanz-Bezirksbehörde ein schriftliches Gesuch einzubringen, über welches ohne Einleitung neuerlicher Erhebungen bei dem Vorhandensein der vorschriftmäßigen Sicherstellung die Erweiterung der Borgungsfrist zu bewilligen ist.

In den Fällen, wo die geforderte Sicherstellung entweder durch die, von der privilegirten Creditanstalt für Handel und Gewerbe übernommene Haftung, oder in Gemäßheit des Finanzministerial-Erlasses vom 22. December 1857 durch die persönliche Bürgschaft von wenigstens sechs anderen Fabrikanten oder Kaufleuten geleistet würde, genügt es, wenn mittelst jenes Gesuches eine ungestämpelte kurze schriftliche Erklärung der gedachten Creditanstalt oder der anderen sechs Bürgen vorgelegt wird, mittelst welcher sie sich verpflichten, die Haftung für den geborgten Gebührenbetrag auch während der erweiterten Dauer der Borgungsfrist zu übernehmen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

244.

Kaiserliche Verordnung vom 26. December 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, LIX. Stück, Nr. 244, ausgegeben am 28. Dezember 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches,

die Einberufung sämmtlicher, auf Conventionsmünze lautenden Noten der österreichischen Nationalbank betreffend.

Im Verfolge Meiner Verordnung vom 30. August 1858 (Nr. 131 des Reichs-Gesetz-Blattes *) finde Ich nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes Folgendes zu bestimmen:

1. Für die Einberufung und für das Aufhören des Umlaufes der auf Conventionsmünze lautenden Noten zu 5, 2 und 1 Gulden wird der 31. December 1859 festgesetzt.

2. Die österreichische Nationalbank ist ermächtiget, in dem Maße, als sie ihre auf Conventionsmünze lautende Noten zu 5, 2 und 1 Gulden einzieht, auf 1 Gulden österreichische Währung lautende Note bis zum Betrage von 100 Milionen Gulden hinauszugeben.

3. Nachdem auf diese Noten zu 1 Gulden österreichischer Währung die im §. 3 Meiner Verordnung vom 30. August 1858 vorgeschriebene Bedeckung nicht Anwendung findet; so haben für dieselben bis zu ihrer gänzlichen Tilgung die an die österreichische Nationalbank übergebenen Staatsgüter zur gesonderten vollständigen Bedeckung zu dienen. Die Erträgnisse und der Erlös dieser Güter sind zur Tilgung der Noten zu 1 Gulden österreichischer Währung ausschließlich zu verwenden.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXXII. Stück, Nr. 131, Seite 372.

wéj władzy powiatowéj, na które bez wprowadzania nowych dochodzeń, jeźli zachodzi przepisane bezpieczeństwo, przyzwolone być winno rozszérzenie terminu borgowania.

W wypadkach, w których żądane ubezpieczenie daném było albo przez zaręczenie, przyjęte przez uprzywilejowany zakład kredytowy dla handlu i przemysłu, albo zgodnie z rozrządzeniem skarbowo-ministeryalném z dnia 22. Grudnia 1857 przez osobistą rękojmię przynajmniéj sześciu innych fabrykantów lub kupców, wystarczy, jeżeli z owém podaniem przedłożoną będzie bez stempla krótka pisemna deklaracya pomienionego zakładu kredytowego lub innych sześciu ręczycieli, mocą któréj się zobowiązują przyjąć zaręczenie za borgowaną kwotę należytości także podczas rozszérzonego trwania terminu borgowania.

Baron **Bruck** m. p.

244.

Rozporządzenie Cesarskie z dnia 26. Grudnia 1858,

(Dziennik Praw Państwa Część LIX, Nr. 244, wydana dnia 28. Grudnia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Lombardzko-Weneckiego Królestwa,

względem zwołania wszelkich na monetę konwencyjną opiewających banknotów austryackiego banku narodowego.

W dalszym ciągu Mego Rozporządzenia z dnia 30. Sierpnia 1858 Nr. 131 Dziennika Praw Państwa*) postanawiam po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasiągnienia zdania Mojéj Rady Stanu co następuje:

1. Co do ściągnienia i ustania obiegu opiewających na monetę konwencyjną banknotów na 5, 2 i 1 Złr. ustanawia się dzień 31. Grudnia 1859.

2. Austryacki bank narodowy jest umocowany, a w miarę ściągania swych banknotów na 5, 2 i 1 Złr., opiewających na monetę konwencyjną, wydać banknoty, opiewające na 1 Złoty waluty austryackiéj aż do ilości 100 milionów Złotych.

3. Gdy na te banknoty na 1 Złoty w walucie austryackiéj nie ma zastósowania pokrycie przepisane §. 3 Mego Rozporządzenia z dnia 30. Sierpnia 1858; posłużą tedy dla nich aż do ich zupełnego umorzenia oddane austryackiemu bankowi narodowemu dobra rządowe na oddzielne zupełne pokrycie. Dochody i cena sprzedaży dóbr tychże obrócone wyłącznie być winny na umorzenie banknotów na 1 Złoty w walucie austryackiéj.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Część XXXII, Nr. 131, stronica 372).

Diese Noten zu 1 Gulden österreichischer Währung sind übrigens in allen Beziehungen den Noten zu 1000, 100 und 10 Gulden österreichischer Währung gleichzuhalten und vorübergehend dazu bestimmt, die Ausgleichungen und den Kleinverkehr so lange zu vermitteln, bis die in Umlauf tretende Silbermünze diesem Bedürfnisse genügen wird.

5. Bis zur gänzlichen Einziehung der im Umlaufe befindlichen auf Conventionsmünze lautenden Noten der österreichischen Nationalbank sollen diese Noten die im §. 4 Meiner Verordnung vom 30. August 1858 bewilligte Begünstigung genießen, daß sie nicht nur von allen öffentlichen Cassen angenommen werden, sondern auch bei allen in österreichischer Währung zu leistenden Zahlungen im vollen Nennwerthe nach dem Maßstabe von 105 Gulden österreichischer Währung zu 100 Gulden Conventions-Münze anzunehmen sind.

Dagegen treten vom 2. Jänner 1859 an die Bestimmungen des Patentes vom 2. Juni 1848, in Betreff der auf Conventionsmünze lautenden Noten der österreichischen Nationalbank außer Kraft.

Wien am 26. December 1858.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchsten Anordnung:

Freih. v. **Ransonnet** m. p.

Te banknoty na 1 Złoty zostają zresztą na równi we wszelkich względach z banknotami na 1000, 100 i 10 Złotych w walucie austryjackiéj i przeznaczone są tymczasowo do tego, aby pośredniczyły tak długo w wyrównaniach i drobnym obrocie, dopóki wchodząca w obieg moneta srebrna potrzebie téj nie odpowie.

5. Aż do zupełnego ściągnienia znajdujących się w obiegu a na monetę konwencyjną opiewających banknotów austryackiego banku narodowego, banknoty te używać będą uwzględnienia, przyzwolonego w §. 4 Mego Rozporządzenia z d. 30. Sierpnia 1858, iż nie tylko przyjmowane będą przez wszystkie kasy publiczne, ale także we wszelkich zapłatach w walucie austryackiéj czynionemi być mających przyjmowane być winny wedle zupełnéj wartości nominalnéj w miarę 105 Złotych w walucie austryackiéj do 100 Złr. monetą konwencyjną.

Zaś postanowienia Patentu z dnia 2. Czerwca 1848 względem opiewających na monetę konwencyjną banknotów austryackiego banku narodowego tracą moc z dniem 2. Stycznia 1859.

Wiédeń dnia 26. Grudnia 1858.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z rozkazu Najwyższego:
Baron **Ransonnet** m. p.